Ao. 1858. **No. 30.**

Donderdag **11 Maart.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

Bij Gouvernements resolutie dd. 5 dezer maand No. 4, is aan den minderjarigen Lambert Hendrik Steffens vergund, zich voortaan te noemen:

Lambert Hendrik Veldema.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

5 Maart. Van de slaven: *Pietje*, geboren in 1840, *Mariëtje*, geboren in 1838, *Leentje*, geboren in 1833 (wier moedersnamen onbekend zijn) en hare kinderen *Henriette*, geboren in 1849, *Henry*, geboren in 1851, *Marius*, geboren in 1854 en *Juliaan*, geboren in 1856, toebehoorende aan J. T. Meijer.

» » Van de slavin *Frederika*, geboren in 1824, dochter van *Anna Maria Staphout*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van de slavin *Constantia*, geboren in 1834, dochter van *Francina*, en haren zoon *John*, geboren in 1857, toebehoorende voor den vrijdom aan S. M. Walton.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerde Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, zijn Brieven van Manumissie verleend geworden, als:

1o. Aan de slavin *Dorothea*, geboren in 1788, dochter van *Mietje*, toebehoord hebbende aan den boedel J. G. F. van Wossing.

2o. Aan de slavin *Lucretie*, geboren in 1824, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plant. *Vreeland, divisie boven Suriname en Thorarica.*

3o. Aan den slaaf *Henri*, geboren in 1810, zoon van *Luci*, toebehoord hebbende aan J. M. C. van Onna.

4o. Aan den slaaf *Christiaan*, geboren in 1806, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan S. Soesman Jr.

5o. Aan de slavin *Marij Rose*, geboren in 1830, dochter van *Jaba*, toebehoord hebbende aan plantaadje *Plaisance* (district Nickerie).

6o. Aan het slavenkind *Francina*, geboren in 1856, dochter van *Josina*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houtkakker.

7o. Aan den slaaf *Louis*, geboren in 1810, zoon van *Annetta*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan Gebrs. Reelfs.

8o. Aan den slaaf *Carolus*, geboren in 1841, zoon van *Elisabeth*, toebehoord hebbende aan plant *Vreeland*, divisie *Boven Suriname* en *Thorarica.*

9o. Aan het slavenkind *Catharina*, geboren in 1856, dochter van *Marij*, toebehoord hebbende aan M. C. Hamilton.

10o. Aan de slavin *Jacquelina*, geboren in 1836, dochter van *Clara*, toebehoord hebbende aan S. B. de Vries.

11o. Aan de slavin *Lotje*, geboren in 1829, dochter van *Henriette* en haren zoon *Cornelis*, geboren in 1854, toebehoord hebbende aan plant. *Merveille, divisie boven Suriname en Thorarica.*

12o. Aan het slavenkind *Louisa*, geboren in 1856, dochter van *Jetta*, toebehoord hebbende aan J. Gisius, en

13o. Aan den slaaf *Willem*, geboren in 1820, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan P. Sichterman (nu boedel.)

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1o. *Sabina Dorothea Ossing.*
2o. *Magdalena Lucretia Reelant.*
3o. *Joseph Hendrik Omna.*
4o. *Daniel Christiaan Esman.*
5o. *Marij Rose Oostburg.*
6o. *Maria Francina Loenen.*
7o. *Louis Lambert Inhuizen.*
8o. *George Carolus Visler.*
9o. *Marij Classina Namilton.*
10o. *Carolina Jacquelina Kersout.*
11o. *Geertruida Lotje Brookel.*
Cornelis Brookel.
12o. *Louise Carolina Giessen.*
en 13o. *Christiaan Willem Put.*

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

(3490) Ten verzoeke van Claus Rodenburg, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Transporten.

(3646) Den 8n. Maart 1858. Simon Abendanon Sz. aan C. Landré en F. P. Kamerling ieder voor de helft van:

1o. het Erf aan de *Graven Straat*, N. W. La. B No. 19, O. W. La. D No. 46, en

2o. den grond Wolffenbuttel of wel het Erf gelegen aan de *Graven Straat*, bekend onder No. 49 2e. *buitenwijk* met de daaropstaande Gebouwen.

Idem. Abm. W. Oppenheimer als in huwelijk hebbende Lea Levij Abraham, Abm. W. Oppenheimer als gemagtigde van Abt. W. Oppenheimer en deze als in huwelijk hebbende Pesle Levij Abraham en G. Oppenheimer als in huwelijk hebbende Judith Levij Abraham, ieder voor een derde gedeelte erfgenaam van wijlen de Weduwe Levij Abraham aan Abm. W. Oppenheimer, van het Erf en de daaropstaande Gebouwen aan de *Kromme Elleboog Straat*, N. W. La. A No. 124, O. W. La. A No. 96.

Paramaribo, den 8 Maart 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transporten.

(3642) Den 9 Maart 1858. W. Shields aan A. Campbell van het Huis en Erf aan de *Kerkstraat* in het district *Nickerie*, bekend onder Lot No. 35.

Den 10n., de Exploicteur aan R. F. Böhm, van den grond *Vredeslust* aan het pad van *Wanica.*

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

BEKENDMAKING.

Bij dispositie van het Geregtshof in de Kolonie *Suriname* van den Tweeden Februarij 1858, is op daartoe gedaan verzoek Betje Romein gesteld onder Curateele, en tot haren Curator benoemd Adriaan Hagoort van Borcharen.

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

De Griffier bij voormeld Hof,
MARTINI VAN GEFFEN.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den* 10 *Maart* 1858.

Heden morgen heeft een politie agent bemerkt, dat een venster van het Waaggebouw, naar den kant der politiewacht, open was. — Uit een daarop ingesteld onderzoek is gebleken, dat uit de bovenzaal, alwaar tijdelijk het Bureau der politie, 1e. afdeeling, gehouden wordt, ontvreemd is een trommeltje, waarin zich ongeveer ƒ 1000. bevond. Naar wij vernemen, is er volstrekt geen blijk dat het venster, van buiten, geforceerd is.

Bombay.

De stad Bombay is op het eiland van dien naam gelegen, dat van het vasteland is afgescheiden door een' kleinen zeearm, die eene fraaije en zeer groote baai vormt. Dat eiland werd in 1530 door den Rajah van Soura aan de Portugezen afgestaan die daarvan gedurende meer dan eene eeuw in bezit bleven en den grondslag van zijn' lateren voorspoed vestigden. In het jaar 1661 werd het door de kroon van Portugal aan Karel II, koning van Engeland, geschonken als een deel der bruidschat van Catharina van Bragance, dochter van Jan IV. Kort daarna vond Karel II eene voordeelige gelegenheid om zich er weder van te ontdoen en verkocht het in 1668 aan de Indische Compagnie, in wier bezit het sedert is gebleven.

Het eiland Bombay beslaat eene lengte van 14 mijlen bij een' omtrek van 25 mijlen. De stad en hare voorsteden nemen die ruimte bijna geheel en al in. Door hare ligging is de stad een uiterst gewigtig brandpunt voor den handel geworden, waartoe hare prachtige haven, waarin 500 schepen een veilig toevlugtsoord kunnen vinden, veel heeft bijgedragen.

Bombay is de voornaamste stad van Britsch Indie. De gouverneur, belast met het bestuur des lands, en de schout-bij-nacht die over de vloot der Compagnie bevel voert, hebben er hunnen zetel gevestigd. Zij telt eene bevolking van nagenoeg 200,000 zielen, die voor drie vierde gedeelten uit Indianen bestaat, terwijl het overige vierde wordt gevormd door Mahomedanen, Parsen, Joden, Armeniers en Europeanen, de laatsten voor het grootste deel Portugezen.

De Parsen vormen eene afzonderlijke klasse, die namelijk of van bedienden of van kooplieden. Men houdt het er voor dat zij van de bekende aanbidders van het vuur afstammen, die, na door Abbas de Groote uit Perzie verjaagd te zijn, naar Indie uitweken. Zij bezitten aldaar thans nog een tempel, waarin het heilige vuur steeds onderhouden wordt. Des morgens en des avonds vereenigen zij zich op een plein, dat tusschen de citadel en de stad gelegen is, en rigten daar hunne gebeden tot de zon, op het oogenblik waarop zij verrijst of nederdaalt. De Hindoes van Bombay staan in hoogere achting dan die in de andere deelen van Indie, omdat zij arbeidzamer en industrieler zijn; ook hun verstand is meer ontwikkeld. Men bezigt hen bij voorkeur voor den landbouw, den scheepsbouw en in de zijde- en katoen fabrieken, bij menigte in het land aanwezig.

De Engelschen, eenmaal de bezitters van Bombay geworden zijnde, legden zich er in de eerste plaats op toe, om het land zelf te verbeteren. De bodem van het eiland lag laag en was moerassig; het klimaat was ongezond. Spoedig werd de grond opgehoogd; talrijke kanalen werden gegraven en in weinige jaren kreeg alles een ander aanzien.

Destijds, omstreeks 1678, werd de stad ook van vestingwerken voorzien, die haar tegen elken vijandelijken aanval beveiligden. Niettegenstaande al die gunstige omstandigheden, was die voor Engeland zoo onschatbare bezitting, in 1688 op het punt van voor- hetzelve verloren te gaan en wel door de schuld van den even onbekwamen als geldgierigen gouverneur John Child. Zonder eenige reden dan de zucht naar roof, liet hij namelijk al de inlandsche vaartuigen die zich ter reede bevonden in beslag nemen, en wilde aan de inboorlingen hoegenaamd geene schadevergoeding geven. Deze grepen daarop naar de wapenen en sloegen het beleg voor de stad, welke zonder twijfel zou hebben moeten bukken, indien de gouverneur nog niet in tijds een gezantschap had gezonden aan keizer Aureng-Zeyb ten einde den vrede te verwerven. Deze stond den vrede toe onder voorwaarde dat hem eene som van zes millioen gulden zou worden betaald en dat John Child zonder dralen als gouverneur zoude aftreden. De heer Child stond die voorwaarden toe, doch stierf vóór het tot de onderteekening van het vredestractaat kon komen.

Deze door de Engelschen verdiende nederlaag, werd opgewogen door de voordeelen die zij geruimen tijd later behaalden, bij name de verovering van Tanna, die hen meester deed worden van eene gewigtige positie en die het bezit van Bombay voor hen bevestigde. In de 16e eeuw maakten de Portugezen zich meester van het eiland Salceta, ten Noorden van Bombay gelegen. Zij werden in 1750 daar uit weder door de Maratten verdreven die op hunne beurt in 1774, door de Engelschen verdreven werden op eene wijze, welke eene afzonderlijke vermelding verdient omdat zij zoo treffend zekere fabel in het geheugen brengt.

Er leefde toenmaals namelijk op Salceta een beroemd opperhoofd, ten name van Rakoeba. Deze Rakoeba was heerschzuchtig van aard, doch zijn neef bekleedde den rang van Pijschwa (opperhoofd van de confederatie der Maratten). Die hoogste waardigheid onder de zijnen voor zich zelf begeerende, vermoordde hij op zekeren dag zijn neef, en wilde zich als Pijschwa doen uitroepen, doch werd daarin verhinderd door zijne nieuwe onderdanen, die in opstand kwamen en hem noodzaakten naar Bombay de vlugt te nemen, waar hij de hulp en ondersteuning der Compagnie inriep. De Engelschen aarzelden geen oogenblik; zij stonden de hun gevraagde hulp toe, deden een' inval op het eiland Salceta en maakten zich eerst van de vesting Tanna, de hoofdplaats van het eiland, en vervolgens van alle de andere oproerige punten meester. Om nu de noodige overeenstemming tusschen Rakoeba en zijne onderdanen tot stand te brengen, besloten zij het geheele eiland voortaan als *hun* regtmatig eigendom te beschouwen. Toen alles afgeloopen was deelde de gouverneur der Compagnie aan Rakoeba mede, dat hij nu niets meer te vreezen had van zijne onderdanen, en verklaarde hij gelijktijdig aan die onderdanen, dat Rakoeba nooit meer den troon bestijgen zoude, zoodat alle reden tot misnoegen voor hen was weggenomen. En daarmede kon Rakoeba links en de Maratten regts trekken; de Engelschen bleven meester van het terrein!

De stad Bombay is vrij regelmatig aangelegd en bezit onderscheidene fraaije gebouwen, waaronder in de eerste plaats verdienen genoemd te worden de Engelsche kerk, het paleis van den gouverneur, de bazar, de kazernen, de docks, het tuighuis en de bovenbedoelde tempel der aanbidders van het vuur, welke laatste vooral zeer prachtig is, en in 1837 geheel werd vernieuwd en op nieuw ingewijd. Bombay strekt tot algemeen entrepot voor al de goederen van Indie, Perzie, Arabie, Abyssinnie, enz. Uit een handelsoogpunt komt die stad, gelijk reeds in een vorig artikel werd geconstateerd, eerst na Calcutta in aanmerking, en toch is zij in menig opzigt gewigtiger dan die plaats, b. v. door hare kustvaart en door het grooter aantal schepen dat hare havens bezoekt.

In de omstreken van Bombay ligt een stadje ten name van Mahim, met eene bevolking van 15,000 zielen. Mahim is door zijnen handel en nijverheid niet van belang ontbloot, en heeft vooral bekendheid gekregen door een eilandje waaraan het grenst, en dat men Elephanta noemt wegens het reusachtige afbeeldsel van een' olifant, in een' zwarten steen gehouwen, dat zich bevindt vlak bij de plaats waar de schepen moeten aanleggen. Midden op dit eiland treft men ook een onderaardschen tempel aan, die voorzien is van het zinnebeeld der Hindoesche drieëenheid en waarin de kolossale standbeelden van Brahma, Vischnoe en Siva geplaatst zijn. Deze tempel wordt bewoond door eene bijzondere secte van priesters, wier eeredienst door geheel eigenaardige ceremoniën beheerscht wordt.

Het eiland Salceta, waarvan hierboven werd gewaagd, is van Bombay, slechts afgescheiden door een eng kanaal; over dat kanaal is een zwarte steenen brug gelegd, die in de communicatie tusschen de beide oevers voorziet. Salceta beslaat eene veel grootere uitgestrektheid grond dan Bombay. Die grond is vruchtbaar, hij brengt rijst, vruchten en suikerriet voort, en voedt eene bevolking van 70,000 zielen. De meergemelde stad Tanna is aan den Noord Westelijken uithoek van het eiland gelegen; hare muren baden zich in den Baten, een zeearm, die echter een gedeelte van het jaar droogvoets kan worden gepasseerd.

Salceta wordt overigens door een' hoogen en boschrijken bergketen in twee deelen bijna van een gescheiden. Wanneer men dat gebergte bezoekt dan vindt men nog allerwege overblijfselen van oude huisgoden, soms zelfs uitmuntend geconserveerde zuilen en beeldhouwwerk, die tot de eeste grijze oudheid opklimmen.

De expeditie van Generaal Walker.

Betreffende de later zoo veel gerucht gemaakt hebbende expeditie van Walker, deelen thans de Amerikaansche bladen het volgende meer aaneengeschakeld verhaal mede, dat een' aanvang neemt, nadat hij er in geslaagd was om in Nicaragua te landen:

» Na zijne landing bevond zich Walker, gelijk men weet, met het gros zijner manschappen te Punta-Arenas, tijdens 50 zijner vrijbuiters, onder bevel van Frank Anderson, aan de monden der Colorado waren ontscheept, met het doel om langs de oevers dier rivier voort te rukken en een' post der Costa Ricanen, te Castilho, te overrompelen. Die kleine expeditie slaagde volkomen, en zoo groot was de zwakheid en lafhartigheid van het garnizoen, dat het fort, met vier stoomschepen, aan de vrijbuiters zonder slag of stoot in handen vielen. Die stoomschepen waren reeds vroeger in het bezit van Walker geweest, doch werden hem daarna weder ontweldigd.

In den avond van den 5n. December werd de tijding van het gelukken van dien aanslag, aan het hoofdkwartier van Walker door middel van een klein zeilscheepje overgebragt, en aldaar met zulk eene uitbundige vreugde ontvangen, dat er niet één der vrijbuiters was, die zich niet reeds als overwinnaar van Costa-Rica

beschouwde. Weldra werden zij echter in hunne heerschzuchtige droomen gestoord.

Den volgenden morgen verscheen namelijk voor Grey-Town het Amerrikaansch fregat *Wabash*, voerende de vlag van den commodore Paulding. Getrouw aan zijne gewone handelwijze, deed Walker daarop aan de zijnen gelooven, dat het Amerikaansch fregat alleenlijk kwam om te beletten, dat de Engelschen zich met de zaak bemoeiden en om voor het overige het kamp der vrijbuiters te beschermen tegen het fregat *Brunswick* en de stoomboot *Leopard* van de Britsche marine, die bijna gelijktijdig met de *Wabash* waren komen opdagen.

Toen evenwel een der officieren van Walker, de kapitein Fayssoux, in eene sloep de rivier wilde opvaren, werd hij daarin door de gewapende booten der Amerikanen verhinderd, die hem bevalen om onmiddellijk terug te keeren, daar, op last van den commodore, elke gemeenschap met het binnenland verboden was. Fayssoux rapporteerde het gebeurde aan Walker en werd door dezen daarop aan boord van de *Wabash* gezonden, ten einde opheldering te vragen. Het eenige antwoord, dat hij ontving, was, dat men hem gevangen nam, tijdens in hetzelfde oogenblik eene afdeeling Amerikaansche landingstroepen in de met houwitsers gewapende sloepen plaats nam en de commodore zijne vlag op de *Fulton* overbragt. Dit geschiedde in den morgen van 8 December.

De matrozen en de mariniers die door de drie thans aanwezige Amerikaansche schepen vereenigd werden, waren 750 man sterk; 450 man waren weldra aan land zonder eenige tegenkanting ontmoet te hebben, terwijl 300 in de sloepen bleven en de oorlogsschoener *Saratoga* nabij den oever post vatte in eene stelling, die de bemanning veroorloofde om een der batterijen van het schip op de vrijbuiters te lossen, wanneer zij tot vijandelijkheden mogten overgaan. Deze gaven echter geen teeken van leven. Hun kamp was dan ook in een oogwenk omsingeld, waarna Walker opgeëischt werd om zich met al de zijnen over te geven. Hij aarzelde geen oogenblik. »Ik ben tot uwe orders," zeide hij eenvoudiglijk tot den officier, die de opeisching gedaan had. De vlag der vrijbuiters werd alstoen nedergehaald en aan de geheele expeditie was daardoor een einde gemaakt. De gevangenen werden vervolgens aan boord van de *Saratoga* overgebragt, die hen naar Norfolk vervoerde. Walker zelf was als gevangene aan boord van de *Fulton*, van waar hij getuige was van de inbeslagneming der stoomboot *Morgan*, een der te Castillo door Anderson genomen schepen. Zij had eenige vrijbuiters en een veertigtal der aldaar gevangen genomen soldaten aan boord.

Walker scheen er bijzondere redenen voor te hebben om voor eene reis met de *Saratoga* terug te deinzen. Hij vroeg en verkreeg althans vergunning om zich aan boord van de *Northern Light* naar New-York te begeven, verpandende hij zijn woord van eer, dat hij zich onmiddelijk na zijne aankomst aldaar in de handen van den staatsmaarschalk Rijnders als gevangene zoude overleveren. Te New-York aangekomen, heeft hij zijn woord gehouden en men verneemt dat Rijnders, niet wetende wat aan te vangen met dien onverwachten gevangene, met hem naar Washington is vertrokken.

Er blijven alzoo in Nicaragua niets anders over dan de 50 man onder Anderson, die na het vernemen der tijding van de inhechtenisneming van het gros der vrijbuiters, wel niets spoediger te doen zullen hebben, dan terug te keeren en zich aan het eerste het beste Amerikaansche oorlogschip over te leveren."

Door middel van den telegraaf heeft men later vernomen, dat Walker door het kabinet van Washington weder op vrije voeten is gesteld. De berigten loopen echter zeer uit een nopens de redenen, die daartoe geleid hebben. De een beweert dat de Amerikaansche regering van oordeel is, dat zij het regt mist om Walker in hechtenis te houden, doordien alleen een regterlijk vonnis hem tot gevangenschap zou kunnen veroordeelen. De ander houdt staande dat Walker in vrijheid is gesteld, omdat het Amerikaansch gouvernement van oordeel is dat het geen regt heeft en ook de roeping niet gevoelt, om als beschermer van de integriteit van het grondgebied van Nicaragua op te treden, en dat dan ook aan den commodore Paulding de ontevredenheid zijner regering is kenbaar gemaakt, wegens zijne eigenmagtige interventie. Deze beroept zich van zijne zijde op de omstandigheid dat Walker in de Vereenigde Staten troepen heeft aangeworven, om daarmede een volk te gaan bestoken, waarmede Amerika in vriendschappelijke en vreedzame betrekking staat; iets, dat schending daarstelde der wetten op de internationale onzijdigheid. Men zal alsnu nadere tijdingen moeten afwachten voor men met eenige zekerheid den eigenlijken stand van zaken zal kunnen nagaan.

De Europesche Vorstenhuizen.

In het jaar 1857 zijn van de Europesche Vorstenhuizen vijftien leden gestorven, en van deze slechts drie mannelijke, namelijk hertog Eugenius van Wurtemberg, (69 jaren oud), prins Karel van Canino en graaf Bernard van Lippe Weissenfeld; daarentegen 12 vrouwelijke, waarvan drie weduwen: de hertogin Henr. van Wurtemberg (moeder der koningin), hertogin Maria van Gloucester en de prinses Maria Louisa van Saksen, (weduwe van prins Maximiliaan en stiefmoeder van den regerenden hertog van Saxen); vier gehuwde vorstinnen: de hertogin Victoria van Nemours, de infante Amalia van Spanje, de prinses Anna Da Jezus van Portugal en de gravin Theodolinde van Wurtemberg; 5 ongehuwde prinsessen: Maria van Saksen (dochter des konings), Maria Louisa van Toskane (zuster van den groothertog), Carolina van Reuss Ebersdorff, de aartshertogin Sophia van Oostenrijk (dochter des keizers) en eene dochter van den hertog van Nassau, slechts zes weken oud.

Geboren werden negen prinsen en negen prinsessen, namelijk, zonen: van den keizer van Rusland, van den koning der beide Sicilien, van de koningin van Spanje, van den groothertog van Baden, van den groothertog van Mecklenburg Schwerin, van den graaf Trapani, van den prins Hermanus van Saksen Weimar, van den prins Hendrik IX van Reuss-Köstritz en van den erfprins Frederik van Holstein Sonderburg Augustenburg; dochters van de koningin van Groot Brittannie, van den groothertog van Oldenburg (doodgeboren), van den vorst van Waldeck, van den hertog Adolf van Nassau (later gestorven), van prins Lodewijk van Nemours, van prins George van Mecklenburg Strelitz, van den erfprins van Anhalt Dessau, van den prins Frederik Karel van Pruissen en van den infant dom. Miguel van Portugal. Hierbij komen nog zonen van den prins Albrecht van Pruissen, den prins Alexander van Hessen Darmstadt, en van de grootvorstin Maria van Rusland uit huwelijken geboren, welke beneden den stand van een der beide partijen gesloten zijn.

Gedurende 1857 werden slechts vijf huwelijken gesloten, namelijk die van den aartshertog Ferdinand Maximiliaan van Oostenrijk met de prinses Charlotte van Belgie; van den grootvorst Michael van Rusland met de prinses Cicilia van Baden; van prins Oskar van Zweden met de prinses Sophie van Nassau; van den erfprins Adolf Joseph van Schwarzenberg met de prinses Ida van Liechtenstein; van prins Willem van Hessen Philipsthal Barchfeld met de vorstin Maria van Hanau (dochter van den keurvorst van Hessen.) Buitendien werden verloofd de koning van Portugal met de prinses Stephanie van Hohenzollern Sigmaringen; de kroonprins van Napels met de prinses Maria van Beijeren; prins Frederik Willem van Pruissen met de prinses Alice van Groot-Brittannie en de erfprins Hendrik XIV van Reuss Schleiz met de prinses Louise van Wurtemberg.

Eene regeringsverwisseling heeft in het jaar 1857 geen plaats gevonden. Van al de 4? regerende vorsten, met inbegrip van den keizer van Brazilie en den vorst van Monaco is de groothertog van Mecklenburg Strelitz de oudste, hij is namelijk 78 jaren en ½ maand oud. Van de 41 erfprinsen of troonopvolgers, (wier gemiddelde ouderdom 25 jaren en 4 maanden bedraagt), zijn die van Modena en Keuch-sassen (75½ en 76 jaren) de oudsten en de jongsten de in het afgeloopen jaar geboren troonopvolgers van Baden en Spanje.

De kapitein Born, van de Fransche brik Horizon, onlangs te Havre aangekomen, deelt in een rapport de volgende bijzonderheden omtrent den staat van zaken op St. Domingo mede:

Ik ben den 28sten November van St. Domingo vertrokken, toen de stad belegerd werd en zich alleen verdedigde tegen den geheelen Dominikaanschen staat, in zijnen strijd ten gunste van den president Baez.

Die strijd zal waarschijnlijk langdurig zijn, want de stad St. Domingo, door de Spanjaarden gebouwd en versterkt, is van een bolwerk voorzien waarop geschut geplant is. Ook is de stad nog voor geruimen tijd van ammunitie voorzien.

Daar de vijand den ingang der rivier niet kan blokkeren, zoo kan de stad ten allen tijde van levensmiddelen voorzien worden, en hoewel die een zeer hoogen prijs bereikt hebben, heeft men echter aan het noodige geen gebrek.

De Dominikanen hebben van hunnen kant een voorloopig bestuur benoemd en de voormalige president Satana is opperbevelhebber van het leger. Hij is de ziel der omwenteling en staat aan het hoofd van een talrijk en goed gewapend leger. De Dominikanen zijn in het bezit van eenige stukken geschut en hebben eene schans opgeworpen aan de overzijde der rivier, van waar zij de stad gebombardeerd hebben, zonder dat daardoor echter echter veel schade is aangerigt.

Ook is niemand daarbij gekwetst geworden; doch eenige vreemde schepen die op de rivier lagen zijn door kogels getroffen, en onder anderen een Genuesch vaartuig, dat ten gevolge daarvan zonk, en de *Philantrope*, die door verscheidene schoten, in de zijden en in den mast, beschadigd werd. Er bestaat voor de schepen die op de rivier liggen, geen veiligheid meer.

Onlangs was geheel Marseille in beweging over de vlugt van het Amerikaansch schip *Adriatic*. Dit schip was eenigen tijd met de Fransche stoomboot *Lijonnais*, van de gebr. Gautier, in aanzeiling geweest. De schok was zoo sterk, dat de *Lijonnais* in de diepte verdween. De Amerikaansche kapitein had zich na de

aanzeiling over het schip niet meer bekommerd en had zijn koers vervolgd. Toen nu de *Adriatic* onlangs in de haven van Marseille binnenliep, werd er door de geb. Gautier beslag op gelegd. De Amerikaansche kapitein, Durham genaamd, protesteerde tegen dezen maatregel en de regtbank van koophandel te Marseille, voor welke deze zaak diende, deed ten zijnen gunste uitspraak. De Geb Gautier appelleerden nu van die uitspraak bij het hof van Aix welke het eerste vonnis vernietigde en den Amerikaanschen kapitein veroordeelde tot betaling eener schadevergoeding van ,500,000 fr. Dit arrest werd door het hof van cassatie bevestigd. Gedurende dien tijd was de *Adriatic* van een gedeelte van zijn touwwerk beroofd geworden. Kapt. Durham wist echter met behulp van kapt. Smith, op wiens schip mede beslag gelegd was, ander touwwerk te krijgen en waagde het op zekeren nacht onder zeil te gaan. Aan den mond der haven door de kommiezen aangeroepen, gaf hij als naam van zijn schip op *la Lune* en had het geluk door te komen. Toen de morgen aanbrak en men den Amerikaan miste, was hij al lang in zee. De prefect liet hem onmiddellijk door de gewapende stoomboot *Chacal* vervolgen. Daar kapitein Smith en zijne manschap zich mede op de *Adriatic* bevonden, waardoor de equipage van dit schip ongeveer 50 man sterk geworden was en daar men 3 stukken geschut, benevens kruid en lood aan boord had weten te krijgen, was men zeer beducht dat het tot een gevecht komen zou, bijaldien de *Chacal* de *Adriatic* mogt inhalen. Volgens een later berigt uit Marseille, namelijk van 20 Jan., was daar de tijding ontvangen dat de *Adriatic* te La Spezzia weder in beslag genomen was.

De *Dailij News* wil uit eene goede bron vernomen hebben, dat Madagascar onlangs het tooneel van eene vervolging der Christenen geweest is. Volgens de mededeelingen van dat blad, was de laatste vervolging, welke op de in Julij ll. plaats gehad hebbende verdrijving der Franschen uit het eiland onmiddelijk volgde, gruwzamer dan ooit eene te voren Dertien personen werden ter dood gebragt; 50 à 60 andere werden aan het godsgerigt van Tangena, of aan de proef van vergiftigd water onderworpen, ten gevolge waarvan acht stierven; 60 heeft men in boeijen geslagen, en daarvan zijn er twee gestorven; terwijl eene menigte anderen tot slavernij veroordeeld waren. Het harde der vervolging heeft het den ongelukkigen tot dus verre onmogelijk gemaakt, uitvoerige berigten betreffende hun lijden mede te deelen. De Fransche en andere koopvaardijschepen waren niettemin in hun verkeer langs de kusten niet gemoeid geworden.

» Denkt gij, dwde een officier zijn' oppasser toe, dat gij mijns gelijke zijt?" » Ik vraag excus luitenant, zei de snorrebaard, dan moest ik wel een ezel zijn!"

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 9den dezer, van Plant. *Rozenburg* 27 vaten a 10,15 cent.

Kakao. Den 10n., van Plant. *de Herstelling*, 3 balen a 31 cent.

Scheepvaart.

UITGEKLAARD.

Den 9den dezer, het schip *Stad Haarlem*, kapt. J. Brandts, naar Amsterdam, lading: 133 vaten Suiker 278,551 pond, 23 vaten heele Koffij 12,285 pond, 250 stukken patna Sparren, 20 balen schoone Katoen 6,760 pond, 29 balen Kakao 3,545 pond en 840 pond Huiden.

Idem, het schip *Anna Maria Henriette*, kapt. G. Zwanenburg, naar St. Thomas, in ballast.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiesen, adres bij J. H. Zaal.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Cornelia, kapt. de Leeuw, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Diana, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levij.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

NAAR CURACAO en MARACAIBO.

Josina Theodora, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal. Sluit *HEDEN*.

ADVERTENTIEN.

(3212) Die te vorderen hebben van wijlen den Heer G. C. BERCH GRAVENHORST, en nu wijlen Vrouwe H. L. A. DE MEINERTZHAGEN, weduwe van genoemden Heer GRAVENHORST, worden vriendelijk uitgenoodigd ten spoedigste daarvan opgave te doen, ten kantore van den eerst ondergeteekende; terwijl de **Debiteuren** van opgenoemde boedels ten dringendste worden aangemaand, tot voorkoming van **VERVOLGKOSTEN**, betaling te presteren.

Paramaribo, den 10 Maart 1858.

WM. HUMPHREIJS qq.

C. M. MOES qq.

Societeit: **de Vriendenkring.**

Algemeene Vergadering op aanstaanden ZATURDAG den 13n. Maart 1858, des avonds ten *half acht* uur.

[3488]

Bij inschrijving te Koop:

P. m. **100 Chineesche VARKENS,**

op Plant. *Moy* te *Coronie.*

De inschrijvings billetten zullen worden aangenomen ten kantore van D. C. MUNRO tot **Woensdag** den 17 dezer, des voormiddags 12 uren.

De kooper of koopers zal of zullen de Varkens binnen 20 dagen van gemelde Plantage moeten doen afhalen en bij de aflevering betalen. (3489)

Wordt te koop gevraagd:

RIET-TOPPEN,

adres ten kantore van

(3160) E. F. L. MOLLINGER.

J. VAN GELDER

biedt tegen zeer **billijke prijzen** te koop aan:

Zwart, wit en gekleurd zijden MANTILLES, dito BAREGES, afgepaste Neteldoeksche **KLEEDJES**, zwart Moiré Antique, NETELDOEK, CALICOT, Barege **Omslagdoeken**, Afgepaste zijden *BOEZELAARS*, op- en onopgemaakte Dames, Meisjes en Kinder **HOEDEN**, Dames, Heeren, Meisjes en Jongens Glacé, Castoren en Zijden HANDSCHOENEN en MITAINES, **KAPSELS**, **BLOEMEN**, LINTEN, BLONDES, *KANTEN*, *FRANJES*, AGREMENTEN en KNOOPEN, **Parasols**, **Paraplui's**, WANDELSTOKKEN, Lakensche BROEKEN en Vesten stoffen, ALPACCAS, ORLEANS, gekleurd en wit MERINOS voor kinder Hesjes, HEMDEN, dito BOORDJES, zijden DASSEN, **Flambards**, Dames, Heeren, Meisjes, Jongens en Kinder **LAARSJES** en **SCHOENEN**, dito Com Elastique SCHOENEN, ***BIJOUTERIEN***, ***Parfumerien***, etc., etc. [3486]

W. J. RIETSTAP

heeft per de Fransche Schoener *la Belle Poule* van *Caijenne* ontvangen;

Onversneden Roode Wijn in oxhoofden, extra ***Absinth***, **Vermouth, Cognac, Muscat Frontignac, Sardines, Petits Pois, etc.**

(3487)

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » . » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25